

¶ ¶ ¶

terat consequi regem Idumaeorum, et eum captivum ducere, sed cepit filium eius; et ut ulcisceretur iniurias sibi ab Idumaeo illatas, obtulit filium eius, quem ceperat, in holocaustum in muro. Et propterea furore impletus est Idumaeus, contra Israelem, aut propterea, quod non auxilio ei venerunt ad eripiendum et liberandum filium, aut quia propter eos hanc calamitatem acceperat. Et inde manifestum est, quod filius hoc loco memoratus non sit filius regis Moabi. Sed magnopere fallitur ABARBANEL. Taceo enim, imprudentissime ab rege Moabitico actum esse, si hac caede patrata hostium animos sibi quam infensissimos reddidisset, ista certe explicatio verbis, quae sequuntur, haud accommodata esse videtur. Statim enim hostes, nefando criminis regis vi-
so obsidionem solverunt, qua sane urbem diutius vehementiusque pressissent, si facto eo ad iram magis provocati essent. At summa indignatione ex facto eo nefando concepta, domum reversi sunt, veriti, ne a Deo gravissime punirentur, quod sua culpa malum illud conflasset. Habet haec sententia IOSEPHI quoque suffragium qui 2) factum illud ἔργον απογνώσεως καὶ δεινῆς θνάτους dicit, ac reges adversarios tantam necessitatem miseratos et humanarum vicissitudinum memorares, soluta obsidione domum reversos esse contendit.

§, 7.

Illa devotio ab homine gentili in tristissima omnium malorum de eo perdendo consensione peracta est; Iam vero afferemus etiam exempla sanctissimorum virorum, qui pro populi sui salute devoveri cupierunt. Quis non veneretur summa Nomina Mosis et Pauli, quorum uterque, ut de-

)()(3 voovere-

2) Antiquit. Iud. lib. IX. c. I.